

magten skal gaa frem med unødigt Streng-
hed, men hvis vi nu kunde faa dette Lov-
forslag vedtaget paa Rigsdagen med Til-
slutning fra alle Sider, maa det ogsaa være
en Æressag, synes jeg, for alle dem, som
Loven vedrører, at stille sig imødekomm-
ende og velvilligt, saa at Loven kan blive
praktiseret, uden at vi skal have Politiets
Indblanding. Men er der nogen, som ikke
vil lystre Loven, mener jeg, at der er al
Anledning for Administrationen til at tage
haardt paa disse Folk. Der er ingen Men-
ing i, at de skal slippe, fordi de er uvil-
lige og vrangvillige og har manglet fuld
Forstaaelse af denne vigtige Sag under
disse vanskelige Forhold. Og jeg kunde
have ønsket, at Administrationen i mange
Tilfælde baade overfor genstridige Land-
mænd og overfor andre, som ikke har villet
bøje sig for de Bestemmelser, som er
trufne — det gælder i en Mængde Erhverv
—, var traadt endnu kraftigere op. Min
Henstilling til den højtærede Indenrigs-
minister angaaende dette Spørgsmaal skal
da være den, at der er al Anledning
til, naar dette Lovforslag nu gennem-
føres, at indskærpe alle Myndighederne,
at saa er det Meningen, at Loven skal
respekteres, og at det ikke vil blive taalt,
at nogen lægger sig hindrende i Vejen for
den, eller at den Villie, som har fundet
Udtryk ved en stærk Tilslutning herinde,
tilsidesættes af Folk, som mangler baade
Forstaaelse og god Villie til at hjælpe med
til, at vi kan komme ud over denne van-
skelige Tid. Kan det lykkes os at faa
Lovforslaget formet saaledes, at det kan
blive prisregulerende i det Omfang, jeg
har antydnet, tror jeg, det vil være muligt
at gennemføre det med almindelig Tilslut-
ning fra alle Sider, og saa vil det sikkert
lykkes os at faa et godt Resultat ud deraf.

N. C. Jensen: Ogsaa jeg glæder mig
over den Fordragelighed, der er udvist fra
alle Sider under de Forhandlinger, der
hidtil er førte angaaende Avlen i det Høst-
aar, som vi nu staar overfor. Det er for
det første et Vidnesbyrd om, at vi alle er-
kender, hvor alvorlig den Sag er, som vi
her arbejder med. Men jeg glæder mig
ogsaa, fordi jeg synes at have sporet, at
der er en vis Imødekommen med Hensyn
til at yde saa fuld Retfærdighed, som det
er muligt, overfor dem, der skal levere det
Kvantum Korn, der her er Tale om. Jeg
tror, at man i de Betragtninger, der er
lagte til Grund for Lovforslaget, er gaaet
ud fra, at Høsten i dette Land i Aar vil
nærme sig til en Middelhøst. Dette vil

sikkert vise sig at være forkert. Man maa
regne med, at den Høst, vi nu staar over-
for, vil være langt under Middelhøst. Og
der er for Rigsdagen ingen Tvivl om, at
der er mange Egne og ogsaa forskellige
enkelte Jordbrugere — jeg kunde fristes
til at sige: særlig mindre Jordbrugere, jeg
tænker ikke just paa de allermindste —,
som vil høste meget mindre, end de havde
drømt om.

Nu er det saaledes — og derimod er
der i og for sig intet at indvende —, at man
siger til dem, der avler Rug og Hvede:
Det er i første Linie denne Avl, der er
Brødkorn, og det skal I alt sammen afle-
vere. I saa Henseende er jeg fuldstændig
enig med Lovforslaget, de skal aflevere alt
dette med Undtagelse af de 3 pCts Fra-
rensning, og hvad de bruger til Saasæd.
Men saa vidt jeg kan se, gaar Lovforsla-
get ud fra, at de efter Fradraget af de 3
pCt. og Saasæden skal have leveret i alt
Fald $4\frac{1}{2}$ Td. Korn pr. 1,000 Kr.s Jord-
værdi, hvis de ikke skal præstere mere.
Jeg tror, der vil blive mange, særlig
blandt dem, der bor paa de magre Jorder,
som, naar de har taget fra til Saasæd,
ikke har kunnet levere saa meget, at det
svarer til de $4\frac{1}{2}$ Td. pr. 1,000 Kr.s Jord-
værdi, selv om de leverer alt, hvad de kan.
Saa kan man sige til dem: I skal levere
Resten i andet Korn: Byg, Havre eller
Blandsæd. Men for mange af de paagæl-
dende er Forholdet det, at af Byg har de
intet, af Blandsæd har de mange Steder
heller intet, og af Havre har de forholds-
vis lidt. Det er muligt, at den Regn, der
i den sidste Tid er faldet paa Jyllands
magre Egne, i nogen Grad har hjulpet,
ellers var Stillingen den, at der mange
Steder ikke vilde være avlet saa megen
Havre, som der var saaet. Naar man har
taget alt, hvad de vedkommende har avlet
af Brødkorn, er det haardt bagefter at sige
til dem: I skal levere yderligere saa stort
et Kvantum, at det bliver $4\frac{1}{2}$ Td. pr.
1,000 Kr.s Jordværdi.

Jeg er, som sagt, glad ved, at der sy-
nes at være Fordragelighed og Villie til
at yde Retfærdighed, og at den retfærdige
Tanke, at der skal skaffes Brødkorn nok
til Menneskeføde, finder Tilslutning fra
alle Sider, og at der skal raades Bod og
hjælpes ogsaa med Tilskud af Korn, hvor
det kan blive nødvendigt. Jeg kunde godt
tænke mig, at der paa de tarveligste Egne
er adskillige Jordbrugere, som ikke er i
Stand til at avle saa megen Rug, som de
skal saa, thi Rugen var i en overordentlig
daarlig Forfatning i Foraaret, og den